

Fekete József És Családja

Ez Fekete József nagybátyám és Mestitz Irén. Három gyerekük volt, de úgy látszik, az egyik nincs a képen. Sándor, az idősebb, s az itt látható másik fiú, Laci, ő volt a kisebbik. Budapesten készült a kép. Akkor olyan volt a divat, ahogy a két fiú van öltözve.

Mestitz Irén nagynénémnél [Marosvásárhely, 1873 -- Budapest, 1941] is voltam ebéden Pesten. Ő 1908-ban ment Pestre, de nem tudok semmit többet róla. Fekete Józsi bácsi, a férje mérnök volt, tanár és igazgató egy szakiskolában, ami a Kemény Zsigmond utcával szemben van. Mikor felszólították, hogyha kitér, felviszik a minisztériumba, ha nem, leteszik egy még kisebb helyre, ő kitért. 1908-ban Schwartzból átmagyarosította a nevét, az államtitkár vagy egy miniszter volt a "keresztapja". Államtitkár lett a Művelődési Minisztériumnál [Valójában a kereskedelmi minisztériumban volt magas rangú tisztviselő. -- A szerk.]. Érdemeket szerzett, és megkapta a 'náznánfalvi' nemesi címet. Volt három gyerekük: Sándor, István és László.

Sándor, a legidősebb orvos lett. Az Országos Stefánia Gyerekintézetnek [a Stefánia úti Állami Gyermekgyógyintézetnek] volt az igazgatója Budapesten, és harminckét éves korában öngyilkos lett. László eltűnt valahol Brazíliában a második világháború alatt. István meghalt tizenhat-tizenhét éves korában.

Akkor már államtitkár volt Józsi bácsi, amikor ez a kép készült. Tudom, hogy mikor Misi, a bátyám volt náluk, mondták neki, hogy ne hogy megtudja a portás, hogy ő zsidó. Neki mint államtitkárnak, ugye, az nagy szégyen volt, ha zsidók látogatják...

Egyszer, mikor Budapesten voltam, Irénke néni hívott, hogy elvisz egy délutáni teára. Felöltöztem elegánsan, s elmentünk együtt a Gellértbe, csak mi ketten. Legalább harminc asztal volt elhelyezve patkó alakban, s a patkó közepén játszott a zenekar. Mi elmentünk az asztalsor végére, az isten háta mögé, nehogy jöjjön valaki felkérni engem. [Így értelmezte Scheiner Júlia a nagynénje indítványát arról, hogy hova üljenek.] Útközben mondta Irénke néni, hogy szeretne mondani nekem valamit. Az előtte való napon vendégei voltak, nem tudom, kik, egy méltóságosnak a felesége és a lánya, és mikor elmentek, Józsi bácsi bement a fürdőszobába, s ott talált szempillafestéket. Kérdezte, hogy kié ez a szemét. Irénke néni nem akarta, hogy Józsi bácsi letolja az előkelő barátnőit, s azt mondta, hogy biztos a Jucié. És hogy ne hogy megmondjam -- ha Józsi bácsi kérdezne --, hogy az enyém volt-e a szempillafesték. Hát ezért hívott teázni. Nekem ez nagyon rosszul esett.